

Sygn. akt II C 630/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna w G.

przeciwko Województwu (...) – (...)w Ł.

o zapłatę

1. Oddala powództwo;
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

II C 630/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w G. wystąpiła w dniu 1 kwietnia 2015 roku do Sądu Okręgowego w Łodzi z pozwem przeciwko Województwu (...) – (...)w Ł..

Wnosiła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym o obowiązku zapłaty na jej rzecz kwoty 200.000 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W dniu 21 kwietnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Łodzi wydał wnioskowany nakaz zapłaty pod sygnaturą II Nc 84/15.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Pozwany ogłosił zamówienie o wykonanie robót remontowych pod nazwą Remont obiektów hydrotechnicznych zbiornika wodnego (...) w trybie przepisów o zamówieniach publicznych. Ogłoszenie opublikowano 19 marca 2014 roku w Biuletynie Zamówień Publicznych.

W dniu 16 kwietnia 2014 roku wpłynęła oferta powódki na kwotę 7.355.350,40 zł. Wpłynęły także inne oferty, mniej korzystne cenowo dla zamawiającego, pozwanego w tej sprawie.

W dniu 7 maja 2014 roku dokonano wyboru i wybrano ofertę powódki. Otwarcie ofert było publiczne, uczestniczył w nim też pracownik powódki.

Pozwany zawiadomił wszystkich oferentów, w tym powódkę, o wyniku postępowania faksem, także listem poleconym nadto umieszczono na stronie internetowej pozwanego i na tablicy ogłoszeń w siedzibie pozwanego.

Do komunikowania się stron nie była przewidziana droga elektroniczna.

W dniu 8 maja 2014 roku powódka wystąpiła z pismem do pozwanego o przesunięcie terminu zawarcia umowy na 15 maja 2014 roku, uzasadniając to zbyt krótkim terminem na przygotowanie gwarancji. Pismo przesłano też faxem.

Pozwany pismem z dnia 9 maja 2014 roku, przesłanym też faxem w dniu 9 maja 2014 roku o godz. 13:53, nie wyraził zgody na przesunięcie terminu zawarcia umowy.

Pracownicy obu stron prowadzili korespondencję drogą elektroniczną pocztą e-mail co do wzorów gwarancji.

W dniu 8 maja 2014 roku do pozwanego wpłynęło pismo drugiego oferenta, także w kolejności wyboru ofert, konsorcjum firm (...) sp. z o.o. (...) SA, wskazujące na podejrzenie rażąco niskiej ceny w ofercie powódki w tej sprawie i wnioskuje o przeprowadzenie stosownej procedury, przewidzianej w art. 90 ust 1 ustawy o zamówieniach publicznych.

W dniu 12 maja 2014 roku powódka złożyła pismo, w którym odnosząc się do pisma wskazanego oferenta podała, iż jej oferta cenowa nie objęła całego zakresu objętego dokumentacją z uwzględnieniem ryzyka kontraktowego.

W odpowiedzi na to pozwany, uzasadniając swoje stanowisko, stwierdził, że nie znajduje podstaw do zastosowania procedur z art. 90 ust 1 ustawy o zamówieniach publicznych, dotyczących rażąco niskiej ceny.

W wyznaczonym przez zamawiającego, pozwanego w sprawie, terminie zawarcia umowy to jest 13 maja 2014 roku, powódka nie złożyła gwarancji ani też nie stawiała się w celu podpisania umowy.

W dniu 14 maja 2014 roku zamawiający, pozwany w tej sprawie, wskazując na art. 94 ust 3 ustawy Prawo o zamówieniach publicznych, dokonał ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej spośród pozostałych a to konsorcjum w składzie Lider (...) sp. z o.o. we W. partner (...)SA w P. o wartości oferty 9.999.999,98 zł.

W dniu 15 maja 2014 roku do siedziby pozwanego w Ł. przybyli Prezes i Viceprezes zarządu K. S. i T. M. (1). Przedstawiciele pozwanego oświadczyli, że z uwagi na niestawiennictwo w wyznaczonym do podpisania umowy 13 maja 2014 roku i nie przedstawienie gwarancji, nie będzie podpisania umowy. Podani wyżej przedstawiciele powódki zawezwali na miejsce notariusza w osobie notariusz A. S., która w sporządzonym akcie notarialnym rep (...) sprawdziła tożsamość K. S. i T. M. (1) i zaprotokołowała ich oświadczenie, że stawili się w siedzibie pozwanego w Ł. przy ul. (...) w celu zawarcia umowy na wykonanie robót remontowych, dalej, że osoba wg nich Dyrektor (...)w Ł., odmówiła podpisania umowy. Przedstawiciele powódki dysponowali wtedy gwarancją ubezpieczyciela (...) SA V. (...), datowaną 9 maja 2014 roku miejscowość G.. Dokumentu tego nie okazali i nie zostawili w siedzibie pozwanego.

Pozwany wezwał ubezpieczyciela do zapłaty 200.000 zł tytułem wadium należnego od powódki.

Ubezpieczyciel uiścił tę należność i sam z kolei wystąpił do powódki o zwrot wyżej wymienionej kwoty od powódki, ostatecznie sam potrącił w/w sumę z kwoty kaucji.

Podczas pobytu w siedzibie pozwanego w dniu 15 maja 2014 roku przedstawiciele powódki mówili o zwrocie wadium, prezes powódki podał „nie stać nas na stratę wadium”.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów załączonych do akt: kserokopia gwarancji k. 21, fax o przetargu k. 22, pismo powódki o zmianę terminu umowy k. 23, e-mail i fax powódki k. 23,24,25, pismo fax pozwanego o odmowie k. 26, e-mail powoda k. 27, 33 do 36, gwarancje k. 28,29,31,32, pismo oferenta k. 37, 39, 44, pismo powódki co do rażąco niskiej ceny k. 46, 47, oferta k. 47-49, pismo pozwanego co do ceny k. 51, 52, informacja o wyniku przetargu k. 53, pismo powódki k. 54,55, gwarancje k. 56, 60, akt notarialny k. 57,58,59, umowa k. 62-64, pisma stron k. 65-74, 75-77, pismo pozwanego do ubezpieczyciela k. 78, pismo ubezpieczyciela k. 79, oświadczenie o potrąceniu k. 80,81, specyfikacja zamówienia k. 96 do 107, dokumentacja projektu k. 108-124, ogłoszenia o zamówieniu k. 129, notatka k. 132, pisma w sprawie wadium k. 133,136, statut

zarządu k. 137 – 148, wzory gwarancji k. 172 – 179, oferta k. 194 do 229 oraz zeznania świadków K. J. nagranie z 6 października 2015 roku k. 191 00:12:45, S. J. nagranie z 6 października 2015 roku k. 191 00:55:02, T. S. nagranie z 19 stycznia 2016 roku k. 244 akt 00:02:18 (k. 240, 240 odwrót), M. P. nagranie z 19 stycznia 2016 roku k. 244 00:18:09 (k. 240 odwrót, 241, 241 odwrót, 242), przesłuchanie stron Prezesa Zarządu powódki T. M. (1) nagranie z 19 stycznia 2016 roku k. 244 01:17:20 (k. 242, 242 odwrót), K. S. nagranie z 19 stycznia 2016 roku k. 244 01:43:25 (k.243).

Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę, ponieważ nie budzą one wątpliwości co do okoliczności w nich zawartych.

Zeznaniom świadków Sąd dał wiarę, są one niesprzeczne ze sobą i innym materiałem dowodowym.

Zeznaniom stron nie odmówił wiarygodności, są one subiektywne ale nie całkowicie sprzeczne z innymi dowodami co do faktów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Bezspornym jest, iż powódka poprzez potrącenie należności w kwocie 200.000 zł, dokonane przez ubezpieczyciela (...) V. (...) z wpłaconej przez nią kaucji w takiej właśnie wysokości, doznała takiego właśnie uszczerbku w swoim majątku.

Ubezpieczyciel w ten sposób zrealizował swoje roszczenie regresowe o zwrot wypłaconej przez niego kwoty w tej wysokości na rzecz pozwanego, tytułem nieuiszczonego wadium, które zamawiający miał prawo w jego ocenie zatrzymać z uwagi na nie wniesienie zabezpieczenia i nie stawienie na podpisanie umowy w wyznaczonym terminie tj. do dnia 13 maja 2014 roku.

Powódka, żądając zapłaty od pozwanego, zmierza do zwrotu bezzasadnej, jej zdaniem zatrzymanego wadium, faktycznie uiszczonego przez ubezpieczyciela. W istocie spór dotyczy oceny, czy pozwany zgodnie z prawem i zasadnie „zatrzymał wadium” na zasadach art. 46 ust 5 ustawy z dnia 29 maja 2004 roku prawo zamówień publicznych. Przepis ten stanowi „zamawiający zatrzymuje wadium wraz z odsetkami, jeżeli wykonawca, którego oferta zostanie wybrana pkt 1 odmówił podpisania umowy w sprawie zamówienia publicznego na warunkach określonych w ofercie pkt 2 nie wniósł wymaganego zabezpieczenia należytego wykonania umowy”.

Zdaniem Sądu przepis ten został zastosowany zasadnie, bowiem powódka nie stawiała się do podpisania umowy w wyznaczonym terminie a decyzja w tym przedmiocie należy do zamawiającego – tu pozwanego.

Powódka wniosła o przesunięcie terminu zawarcia umowy lecz otrzymała wyraźną odmowę, jest to bezsporne.

Powódka stawiała się na podpisanie umowy ale już po terminie albo w samowolnie wyznaczonym przesuniętym terminie.

Zachodzi też w ocenie Sądu przesłanka z punktu 2 art. 46 ustawy prawo zamówień publicznych a więc nie wniesienie zabezpieczenia. Nie zmienia tej oceny fakt wymiany korespondencji między pracownikami stron co do treści gwarancji ubezpieczeniowej ponieważ nie miało to wymaganej w zamówieniu formy pisemnej albo faxem. Nadto takie e-maile nie podpisywały uprawnione osoby a więc nie miało to wpływu na ustalenie daty podpisania umowy.

W tym względzie niezrozumiałe jest postępowanie powódki, bo nie dostarczono gwarancji na datę 13 maja 2014 roku tj zawarcia umowy a jednocześnie złożona do akt gwarancja nosi datę wystawienia wcześniejszą. Także inne działania powódki świadczą o intencji nie podpisania umowy zgodnie z jej własną ofertą. Bowiem kiedy okazało się po otwarciu ofert, że jej oferta jest najtańsza, odbiega od innych i po powiadomieniu przez innego oferenta, że jest to rażąco niska cena, powódka w swoim piśmie w istocie przyznała ten fakt i zmierzała o wszczęcie odpowiedniej procedury przez zamawiającego, który jednak nie podzielił tego poglądu i nie poczynił odpowiednich, wg niego nieuzasadnionych, działań.

Także stanowisko powódki wyrażone po przybyciu w dniu 15 maja 2014 roku do siedziby pozwanego zmierzało już chyba tylko do odzyskania wadium. Wynika to również z zeznań słuchanego w charakterze strony K. S. w słowach „zależało na tym, aby nie stracić wadium”.

Strona powodowa również przyznała, że nie okazała przedstawicielom pozwanej gwarancji nawet po przybyciu w dniu 15 maja 2014 roku, już po terminie. T. M. (2) zeznał – zamawiający nie był zainteresowany czym dysponujemy.

Reasumując nie jest zasadny pogląd, iż pozwany bezprawnie, w sposób wskazany wyżej, zatrzymał wadium, a skoro tak, to brak jest podstaw do żądania odszkodowania w tej wysokości także na zasadzie art. 415 kodeksu cywilnego.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając nimi powódkę jako stronę przegrywającą sprawę.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w oparciu o przepisy dotychczasowe w myśl § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku tj. § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku.